

Fugle, men da er det jo tilladt at dræbe alle om Sommeren fredede Fugle. Jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag til Bedtæggelse af det høie Thing. Under Nr. 3 har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag om, at det skal være forbudt at „indrette Faldgruber“. I den Egn, hvor jeg er fra, har man givet sig af med at indrette Faldgruber; de anlægges i Jorden med Murværk; man lægger et Rippebrædt over dem og anbringer paa dette en Loffemad, og paa den Maade fanger man ofte en meget betydelig Mængde Vildt. Navnlige staar det i Folks Magt, som ikke selv have noget synderligt Jagtdistrikt, at gjøre sig en Indtægt ved at fange en Mængde af det Vildt, der nærer sig paa Andres Giendem. Desuden er det jo ogsaa meget let Tilfældet — og jeg veed, at det er passeret — at man i saadanne Faldgruber kan fange Jagthunde eller andre Husdyr. Forsaavidt det ærede Thing altsaa gaar ind paa at stemme for Udvalgets § 7, antager jeg, at det ogsaa kan stemme for denne lille Tilføining. Regjeringens oprindelige Forslag fredede ogsaa Bæfeler og Sildere, og det staar ikke klart for mig, om det dog ikke vilde have været rigtigt fremdeles at frede dem. Jeg tror, at vi burde frede alle disse musædende Pattedyr, som vi have her i Landet, maasse alene med Undtagelse af Maaren. Forøvrigt glæder det mig — og det giver mig noget Haab om, at mit Forslag om Ræven vil blive vedtaget — at det ærede Udvalg dog ikke har turdet driste sig til at omtale Ræven som et skadeligt Dyr. Efterat det har omtalt en hel Del andre Dyr som skadelige, har det sat Ræven hen lige i Enden af Paragrafen, uden at den faar Prædikament „skadelig“. Det kunde næsten synes at tyde paa, at endel af Udvalgets Medlemmer nærrede samme Anskuelse om Rævens Nytte som jeg; og jeg har det Haab, at maasse disse Medlemmer kunne bekvemme sig til at stemme for det Forslag, jeg har stillet. Sluttelig skal jeg endnu engang tillade mig at anbefale de af mig stillede Forslag til Thingets Velvilje, og navnlig da det, som jeg antager, der er mest Fare ved ikke

at faa sat igjennem, nemlig det om Rævens Fredning i Sommermaanederne.

B. Solm: Ligesom den ærede sidste Taler er jeg enig med den ærede Ordfører i, at Forslaget, som det foreligger fra Udvalget, er ikke saa lidet heldigere end det, der kom fra Landstinget, idet der i Udvalgets Forslag er nævnt de Fugle, som ikke ere fredede, mens Landstingets Forslag nævner de fredede Fugle. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at det ærede Udvalg var gaaet noget videre i sin Fredningsbestemmelse, saaledes at der var sat den 1ste Oktober istedetfor den 12te September, men jeg har dog ikke stillet noget Forslag i saa Henseende, idet jeg allerede anser det for et stort Gode, at Fredningstiden med nogle faa Undtagelser overalt bliver den samme. Jeg kan ikke forstaa, hvad den ærede Ordfører mente med, at den høitærede Minister ikke kunde gaa ind paa at sætte Fredningstiden til den 1ste Oktober, da denne Termin netop stod i det af Ministeren forelagte Forslag. — Som det vil ses, har jeg under Nr. 2 tilladt mig at stille et lille Ændringsforslag, der gaar ud paa istedetfor „Epurve“ at sætte „Graaspurve“, hvilket Forslag har faaet en saa god Anbefaling af den ærede sidste Taler, at jeg ikke er istand til at give det nogen bedre. Grunden til, at jeg har stillet det, er ganske rigtigt, som han sagde, den, at jeg finder, at der, saafremt Det „Epurve“ bliver staaende, vil komme saa mange Fugle ind under denne Benævnelse, at man kunde risikere, at næsten alle vore Emaafugle bleve fredløse. — Jeg har ligeledes tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 11, som gaar ud paa, at der efter „Maager“ indsættes „Terner“. Jeg er ikke fuldstændig enig med mig selv om, hvorvidt dette Navn er ganske rigtigt, idet viovre i Sylland have et andet Navn paa denne Fugl, nemlig „Tane“; men jeg tror nok, at den skrives „Terne“. Det er en Fugl, som ikke er kjendt ret mange Steder, men hvor den findes, gjør den uhyre Nytte, idet den er en af de bedste Fugle til at tage Larver og til i det Hele at fortære de Orme, som mange Gange gjøre stor Skade paa